

wanna olli. Kui ta omma ello aéal kolmat korda abbielluse heitis, siis olli 94 aastat wanna ja temma peigmees Kasper Raigul 105 aastat wanna, kes Libausini füllast pärast ja said veel ommas abbiellus 2 poega ja ühhe tütre. Need kolm lapsed ellased pärast emma surma nisammo wannaks, kui nende emma olnud ja ollid neil keigil emma märgid jures. Neil ollid walged juuksed, hamba iggemed, agga mitte ühte hammast. Nõmmad ei woinud mitte kõrwa teito sūo, waid sōid pudro ja pehmeeks sedetud kannu wilja. Kasjõ polest ollid sured innimesed, agga selja roog olli neil ühte modi kõrwer ja nende ihho-nahk farbane, ja ellased wannaks. Kui nende issa surri, siis olli 119 aastat wanna.

Kuulge nored, kuulge wannad,
Kas need sõnnad posse kennad,
Et ni wanna pruut on olnud,
Kellel pärast lapsed tulnud. —
Wannad ei woi julge olla,
Neile woib ka peigmees tulla
Ja ehk abbiello teel.
Annab Jummal lapsi veel!
Ellad jadda aastat fa,

Wise ja ei wöi möttelda:
„Minna ollen Lõja väes,
„Temma helde armo läes,
„Kes mind lastis ilma tulla,
„Wöttab ka mo abbiks ola:
„Ni, kui wöitis ello anda,
„Aitab Ta fa murret kanda
„Wanna, kui fa nore eest,
„Tedda tännan süddamest!”

Ilma Fätteta innimenne.

Prantsussemaal sündis 1759 aastal üks pojapärs, kellel kässist ei olnud ilma tua. Temma teggi agga omma jalga dega paljo ennam, kui ni mõnni. Kellel käed ja jallad mõllemad on. Ta sõi ja jõi, toppis piipo tubbakast, leikas ommale sulgo jo firjutas vägga fennaste, pistis nöela tahha niuti ja heitis lõnga otsa sõlmi; mängis kaarti ja ladis püstoli ja lastis märsi; sedras lamba kui fa poomvilla lõnga, sõtkus teise jallaga rattast ja teisega piddas lõnga warwaste wahhel. Keppi wois temma warwaste wahhel ni tuggewaste finni piddada, kui üks teine kahhe käega ja wois sedda 40 sünda eemale viissata. Raewos maad ja ehkitaš ommale rohho-